

docenta stopnia doktora habilitowanego nie dotyczy rektora wyższej szkoły morskiej posiadającego najwyższy stopień oficerski ustalony w przepisach o kwalifikacjach zawodowych członków załóg polskich statków morskich.

§ 2. 1. Wylacza się stosowanie art. 43 ust. 3 i art. 47 ust. 2 ustawy w zakresie dotyczącym kandydatów na prorektora i prodziekana w odniesieniu do profesorów kontraktowych i docentów kontraktowych posiadających stopień naukowy doktora i oficerski stopień morski.

2. Przepis art. 163 ust. 2 ustawy nie ma zastosowania do kandydatów na funkcje dziekanów, oraz dyrektorów

instytutów nawigacyjnych, posiadających kwalifikacje, o których mowa w ust. 1.

§ 3. Przepis art. 103 ustawy dotyczący rozstrzygnięcia sporu zbiorowego nie ma zastosowania w wyższych szkołach morskich.

§ 4. Wylacza się stosowanie art. 145 ust. 1 i 3 oraz art. 177 ust. 2 w związku z art. 179 ustawy w odniesieniu do nauczycieli przedmiotów kierunkowych realizujących program wychowania morskiego.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski.

212

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad zawierania i wykonywania umów wydawniczych o wydanie utworów w formie książkowej oraz zasad i stawek wynagradzania za te utwory.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234 i z 1975 r. Nr 34, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku nr 1 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1979 r. w sprawie zasad zawierania i wykonywania umów wydawniczych o wydanie utworów w formie książkowej oraz zasad i stawek wynagradzania za te utwory (Dz. U. Nr 3, poz. 8, z 1981 r. Nr 15, poz. 68, z 1982 r. Nr 42, poz. 277 i z 1983 r. Nr 58, poz. 260) w tabeli wynagrodzeń autorskich stawki wynagrodzenia podwyższa się o 20%.

§ 2. 1. Stawki wynagrodzenia, o których mowa w § 1, stosuje się do umów zawartych po dniu 1 stycznia 1984 r.

2. Podwyższone stawki wynagrodzenia mogą być zastosowane do umów zawartych przed dniem 1 stycznia 1984 r., jeżeli utwory zostały przyjęte po tym dniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

213

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1984 r.

w sprawie szczegółowych zasad udzielania zezwoleń, rejestracji i kontroli przedsiębiorstw oraz zakładów i urzędów poligraficznych.

Na podstawie art. 30 ust. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przez działalność poligraficzną oraz usługową w zakresie poligrafii, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24), należy rozumieć wykonywanie form drukowych i prac w każdej technice drukarskiej i powielaczowej, które w końcowej postaci mogą być przeznaczone do rozpowszechniania lub są wykonywane jako usługi, a w szczególności:

1) skład i druk książek, czasopism i dzienników,

2) skład i druk akcydensów, jak: druki reklamowe, prospekty, foldery, różnego rodzaju druki i formularze, zawiadomienia, zaproszenia, wizytówki,

3) każdy nadruk na opakowaniach wykonywanych z różnych materiałów, niezależnie od techniki druku.

2. Wykaz maszyn i urządzeń poligraficznych, przy których użyciu prowadzona będzie działalność poligraficzna oraz usługowa w zakresie poligrafii, określa załącznik do rozporządzenia.

§ 2. 1. Na prowadzenie działalności poligraficznej i usługowej w zakresie poligrafii przez każdą osobę prawną, fizyczną lub inną jednostkę organizacyjną, choćby nie posiadała osobowości prawnej, wymagane jest zezwolenie.

2. Zezwolenie na działalność, o której mowa w ust. 1, zwane dalej „zezwoleń”, wydaje Minister Kultury i Sztuki.

§ 3. 1. Zezwolenia udziela się na wniosek osoby prawnej, fizycznej lub innej jednostki organizacyjnej, o której mowa w § 2 ust. 1.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres podmiotu ubiegającego się o zezwolenie,
- 2) miejsce prowadzenia działalności poligraficznej (miejscowość, nazwę ulicy i oznaczenie lokalu),
- 3) tytuł prawny do zajmowania danego lokalu,
- 4) określenie rodzaju planowanej produkcji oraz techniki drukarskiej,
- 5) uzasadnienie potrzeby uruchomienia zakładu poligraficznego, potwierdzone przez właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego albo zarząd centralnego związku spółdzielczego lub zarząd organizacji społecznej — odpowiednio w zależności od podporządkowania działalności poligraficznej,
- 6) dane techniczne maszyn i urządzeń (numer fabryczny, producent, format), łącznie z planem ich rozmieszczenia we wskazanym lokalu,
- 7) dowód przydziału (źródło nabycia) maszyn i urządzeń,
- 8) liczbę osób zatrudnionych,
- 9) kwalifikacje zawodowe kierownika produkcji oraz jego dane personalne,
- 10) w odniesieniu do osób fizycznych dowód posiadania kwalifikacji zawodowych do wykonywania rzemiosła (pracy) w zawodzie drukarza-poligrata,
- 11) opinię właściwego inspektora pracy w sprawie warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w lokalu przeznaczonym na prowadzenie działalności poligraficznej,
- 12) opinię właściwej rejonowej komendy straży pożarnej.

3. Osoby i jednostki spełniające warunki wymienione w ust. 2 nie mogą swoją działalnością wykraczać poza zakres przyznaných uprawnień, a w szczególności nie mogą upoważnić innych zakładów poligraficznych do wykonywania w ich imieniu działalności poligraficznej.

§ 4. 1. Zezwolenie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres podmiotu ubiegającego się o zezwolenie,
- 2) adres zakładu lub lokalu, w którym działalność ma być prowadzona,
- 3) opis produkcji, która ma być wykonywana,
- 4) określenie techniki drukowania oraz dane techniczne maszyn i urządzeń (numer fabryczny, producent, format),

5) termin ważności zezwolenia,

6) inne dodatkowe warunki prowadzenia działalności poligraficznej,

2. Zezwolenie jest wydawane na czas określony lub nieokreślony.

3. Kopię zezwolenia Minister Kultury i Sztuki przekazuje właściwemu wojewodzie (prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi) oraz Głównemu Urzędowi Kontroli Publikacji i Widowisk.

4. Zmiana miejsca prowadzenia działalności lub uruchomienie dodatkowego punktu produkcji poligraficznej, rozszerzenie zakresu działalności oraz zwiększenie lub zmniejszenie liczby maszyn i urządzeń, jak również ich wymiana wymaga dodatkowej zgody organu wydającego zezwolenie.

§ 5. Wydania zezwolenia można odmówić, jeżeli:

- 1) zakład nie odpowiada warunkom technicznym, sanitarnym, bezpieczeństwa i higieny pracy lub przepisom przeciwpożarowym, określonym odrębnie,
- 2) w okresie ostatnich trzech lat cofnięto wnioskodawcy zezwolenie,
- 3) wnioskodawca nie wykaże się możliwościami uzyskania zaopatrzenia materiałowo-technicznego, niezbędnego do prowadzenia działalności,
- 4) prowadzenie działalności byłoby sprzeczne z przepisami ustawy — Prawo prasowe lub innych ustaw.

§ 6. 1. Zezwolenie może być cofnięte w razie:

- 1) naruszenia przepisów ustawy — Prawo prasowe lub innych ustaw,
- 2) naruszenia warunku określonego w zezwoleniu albo w razie nierozpoczęcia działalności bez ważnych powodów w okresie 1 roku od dnia wydania zezwolenia.

2. Decyzja o cofnięciu zezwolenia może być podjęta po uprzednim udzieleniu pisemnego ostrzeżenia.

§ 7. Za wydanie zezwolenia jest pobierana opłata skarbową na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

§ 8. 1. Państwowe jednostki organizacyjne, podporządkowane naczelnym lub centralnym organom państwowym, spółdzielnie pracy, Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa-Książka-Ruch”, organizacje polityczne, związki zawodowe, organizacje samorządowe i inne organizacje społeczne oraz kościoły i inne związki wyznaniowe, prowadzące działalność poligraficzną wyłącznie na potrzeby własne z użyciem urządzeń wymienionych pod poz. 9—14 załącznika do rozporządzenia, są zwolnione z obowiązku uzyskiwania zezwolenia.

2. Urządzenia wymienione w ust. 1 podlegają rejestracji w trybie art. 30 ust. 2 lub 3 ustawy — Prawo prasowe.

§ 9. Rejestracji, o której mowa w § 8 ust. 2, dokonują:

- 1) naczelne lub centralne organy państwowe — w odniesieniu do własnych urządzeń oraz urządzeń będą-

cych w dyspozycji podporządkowanych jednostek organizacyjnych,

- 2) Centralny Związek Spółdzielczości Pracy oraz Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa-Książka-Ruch” — w odniesieniu do własnych urzędzeń oraz urzędzeń pozostających w dyspozycji zrzeszonych lub podporządkowanych jednostek organizacyjnych,
- 3) terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego — w odniesieniu do urzędzeń własnych, urzędzeń pozostających w posiadaniu użytkowników nie wymienionych w pkt 1 i 2 oraz zakładów wytwarzających pieczętki, mających siedzibę na terenie danego województwa.

§ 10. Obowiązek zgłoszenia do rejestracji urzędzeń wymienionych pod poz. 9—14 załącznika do rozporządzenia oraz zakładów wytwarzających pieczętki należy do kierowników jednostek organizacyjnych, prowadzących działalność poligraficzną w trybie § 8, lub do kierowników zakładów wytwarzających pieczętki oraz osób fizycznych, w których posiadaniu znajdują się te urzędzenia.

§ 11. Zgłoszenia do rejestracji urzędzeń należy dokonać w terminie 14 dni od dnia wejścia w ich posiadanie.

§ 12. 1. Zgłaszający do rejestracji urządzenie lub zakład wytwarzający pieczętki składa wniosek do właściwego organu wymienionego w § 9.

2. Wniosek o rejestrację powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres zakładu lub innej jednostki organizacyjnej oraz dane personalne w odniesieniu do osoby fizycznej,
- 2) określenie rodzaju wykonywanych prac oraz techniki drukarskiej,
- 3) uzasadnienie potrzeby prowadzenia działalności na urządzeniach poligraficznych oraz prowadzenia zakładu wytwarzającego pieczętki,
- 4) techniczny opis urzędzeń (numer fabryczny, producent, format),
- 5) dowód przydziału (źródło i datę nabycia) urzędzeń,
- 6) dane personalne osoby odpowiedzialnej za wykonywanie prac na urządzeniach poligraficznych i należyte zabezpieczenie tych urzędzeń.

§ 13. 1. Organ rejestrujący wydaje wnioskodawcy dokument rejestracyjny, upoważniający do wykonywania prac na zarejestrowanych urządzeniach i do zakupu materiałów poligraficznych lub do prowadzenia zakładu wytwarzającego pieczętki.

2. Kopię dokumentu rejestracyjnego organ rejestrujący przekazuje właściwemu wojewodzie (prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi).

§ 14. Dokument rejestracyjny powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres podmiotów, o których mowa w § 2 ust. 1,
- 2) określenie rodzaju wykonywanych prac oraz techniki drukarskiej,
- 3) dane techniczne urzędzeń poligraficznych,

4) dane personalne osoby odpowiedzialnej za wykonywanie prac na urządzeniach poligraficznych i należyte ich zabezpieczenie.

§ 15. Zmiany odnoszące się do danych zawartych w dokumencie rejestracyjnym podlegają zgłoszeniu organowi rejestrującemu w terminie 14 dni od powstania okoliczności powodującej zmianę.

§ 16. Minister Kultury i Sztuki w zakresie wydanych zezwoleń lub organ, który zarejestrował urządzenia poligraficzne wymienione pod poz. 9—14 załącznika do rozporządzenia i zakład wytwarzający pieczętki, jest obowiązany do sprawowania kontroli prowadzonej działalności poligraficznej.

§ 17. Organ rejestrujący może cofnąć rejestrację, jeżeli na zarejestrowanych urządzeniach były wykonywane druki z naruszeniem przepisów ustawy — Prawo prasowe lub innych ustaw.

§ 18. Kierownicy zakładów poligraficznych i zakładów wytwarzających pieczętki oraz osoby fizyczne prowadzące działalność poligraficzną są obowiązani prowadzić książki zamówień wykonywanych prac poligraficznych i pieczętek, do których wpisują w szczególności następujące dane:

- 1) numer i datę zamówienia (zlecenia),
- 2) imię, nazwisko lub nazwę zamawiającego i jego adres,
- 3) tytuł i rodzaj wykonywanej pracy (w stosunku do pieczętek bliższe określenie),
- 4) objętość, nakład i format lub liczbę pieczętek,
- 5) datę udzielenia zgody na wykonywanie i rozpowszechnianie,
- 6) datę ukończenia druku i wydania nakładu,
- 7) nazwisko i imię osoby upoważnionej do odbioru pieczętki oraz zamieszczają odbitkę wykonanej pieczętki.

§ 19. 1. Zamówienie na wykonanie druku lub pieczętki składa się u przyjmującego zamówienie, łącznie z tekstem. Na tekście podlegającym kontroli wstępnej powinna być adnotacja organów kontroli publikacji i widowisk, stwierdzająca udzielenie zgody na wykonanie druku lub pieczętki.

2. Zamówienie określające rodzaj druku lub pieczętki, nakład, format, objętość i inne dane według potrzeb zakładu wpisuje się do książki zamówień w dniu przyjęcia do wykonania.

§ 20. 1. Zakład poligraficzny lub inny wykonawca jest obowiązany przechowywać:

- 1) pisemne zamówienie albo zlecenie na wykonanie pracy,
- 2) zezwolenie na druk książek, dzienników lub czasopism,
- 3) wzór pracy (egzemplarz tekstu) z udzieloną zgodą organów kontroli publikacji i widowisk,
- 4) egzemplarz, na którym wydawca pokwitował odbiór pracy.

2. Wykonawca nie ma obowiązku przechowywania odbitek w razie wykonywania nakładu do 50 egzemplarzy.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, przechowuje się w zakładzie przez 2 lata, a książkę zamówień przez 10 lat.

4. Za właściwe przechowywanie dokumentów odpowiada kierownik zakładu (osoba fizyczna).

§ 21. Minister Obrony Narodowej i Minister Spraw Wewnętrznych określają szczegółowe zasady i tryb udzielania zezwoleń na prowadzenie działalności poligraficznej przez podległe im jednostki organizacyjne oraz zasady ich rejestracji i kontroli.

§ 22. Do oświadczenia o gotowości dalszego prowadzenia działalności poligraficznej i usługowej, o którym mowa w art. 59 ust. 3 ustawy — Prawo prasowe, powinna być dołączona fotokopia posiadanego zezwolenia lub inny dokument uprawniający do prowadzenia działalności.

§ 23. Urządzenia poligraficzne wymienione pod poz. 9—14 załącznika do rozporządzenia i zakłady wy-

tworzące pieczętki, zarejestrowane na podstawie przepisów dotychczasowych, podlegają ponownej rejestracji do końca 1984 r. na zasadach określonych w rozporządzeniu.

§ 24. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. w sprawie koncesjonowania przedsiębiorstw przemysłu poligraficznego i drukarni (Dz. U. Nr 34, poz. 245),
- 2) uchwała nr 294 Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1965 r. w sprawie organizacji usług małej poligrafii (Monitor Polski z 1966 r. Nr 1, poz. 1),
- 3) rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 lipca 1983 r. w sprawie zakresu i zasad wykonywania w rzemiośle małej poligrafii dla celów handlowych i reklamowych (Dz. U. Nr 45, poz. 209).

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1984 r. (poz. 213)

WYKAZ MASZYN I URZĄDZEŃ POLIGRAFICZNYCH

1. Maszyny i urządzenia do składu pojedynczych znaków i tekstów 2. Matryce do wykonywania znaków drukarskich 3. Aparaty fotoreprodukcyjne 4. Maszyny i urządzenia do kopiowania i trawienia wszelkiego rodzaju klisz i form do druku 5. Prasy do wykonywania form drukowych z metalu i tworzyw sztucznych 6. Maszyny do druku arkusowego i zwojowego wszelkich formatów dla wszystkich technik drukowania	7. Prasy korektorskie do próbnych odbitek dla wszelkich formatów i wszystkich technik drukowania 8. Maszyny do wykonywania etykiet, akcydensów i opakowań 9. Powielacze białkowe 10. Powielacze spirytusowe 11. Kserografy 12. Kopiarki, termokopiarki 13. Światłokopiarki 14. Ręczne urządzenia do sitodruku

214

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 lipca 1984 r.

w sprawie zakresu działania oraz trybu powoływania i działania Rady Prasowej.

Na podstawie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Prasowa, zwana dalej „Radą”, działa przy Prezesie Rady Ministrów.

2. Rada jest organem opiniodawczym i wnioskującym w sprawach wynikających z roli prasy w życiu społeczno-politycznym kraju.

3. Rada w wykonywaniu swoich zadań działa samodzielnie i niezależnie. Członkowie Rady zabierają głos w swoim własnym imieniu.

4. Opinie i wnioski Rady są uchwalane zwykłą większością głosów.

§ 2. Rada przyczynia się do zwiększenia roli prasy w rozwoju socjalistycznych stosunków społecznych, a w